

[Rahbek.]

her. Det er jo en meget stor Bemyndigelse, man giver denne Skorstensfejer, og hvis han er en drilagtig Fyr, skal vi nok faa Ulejlighed med ham i den Tid, der kommer. Selv om jeg ikke vil gaa direkte imod Bestemmelsen, og selv om jeg anerkender, at der er adskilligt, som taler for den, tror jeg, at det ogsaa er en af de Ting, som vi skal overveje ret nøje i Udvalget.

Jeg vil rejse endnu et Spørgsmaal i denne Forbindelse. Ifølge de nye Beføjelser, som Skorstensfejeren faar i §§ 51 og 53, overgaar Brandsynet fuldstændig til Skorstensfejeren. Ogsaa Tilsynet med Opførelsen af Nybygninger, som nu i Almindelighed henhører under Sognefogeden, kan imidlertid af Sogneraadet henlægges til Skorstensfejeren, og her synes jeg, der kunde være noget, der talte for, at andre lige saa godt som faguddannede Skorstensfejere skulde kunne komme i Betragtning, f. Eks. Bygningshaandværkere. Tror det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Hans Hansen) ikke, at en nogenlunde velbegavet Bygningshaandværker, f. Eks. en Murer, meget vel kunde opfylde de Krav, man maatte stille til en Skorstensfejer, i alt Fald ude paa Landet — og det er jo det, der er Tale om her, det angaar ikke Købstæderne. For disses Vedkommende skal jeg slet ikke gaa imod det, men ude paa Landet vil f. Eks. en Murer have gode Betingelser for at kunne opfylde de Krav, her stilles til Skorstensfejeren, og i alt Fald som tilsynsførende ved Opførelse af Nybygninger vil jeg hævde, at en Bygningshaandværker vil have mindst lige saa gode Forudsætninger som en Skorstensfejer.

Der er endnu en Ting, som jeg tror vi skal være opmærksomme paa i denne Forbindelse. Det er Distrikternes Størrelse. Jeg er ikke sikker paa, at det vil være saa klogt — jeg taler stadig om Landforhold — at gøre Distrikterne saa store, at det hele maa udføres af Svende og Lærlinge, og hvis Distrikterne bliver meget store, er det jo det, der vil blive Resultatet. At det er særlig betryggende, er jeg ikke saa absolut overbevist om. Hvis vi derimod holder Distrikterne saa smaa, at Mesteren selv kan overkomme baade at feje Skorstenene og at føre det Tilsyn, som skal til i Fremtiden, tror jeg ogsaa, der vilde ligge en vis Arbejdsbesparelse heri. Ellers vil det i Praksis blot blive saaledes, at Mesteren sender Svendene ud for at foretage Arbejdet, og saa kommer han bagefter selv og fører Tilsyn med, om det er gjort ordentligt. Det sidste kan være udmærket, der er bare

det kedelige ved det, at det er os andre, der skal betale Gildet. At Skorstensfejeren selv ikke har noget imod at komme, betragter jeg som givet, men Bekostningen bliver ikke mindre af den Grund, det er jeg i alt Fald klar over.

§ 23 indeholder en Bestemmelse om Afbrænding af Lyng. Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, er der kommet en Henvendelse fra Dansk Jagtforening, som mener, at ved Afbrændingen af disse Arealer om Foraaret gaar en hel Del Vildt yngel til Grunde. Dette skal nu forandres. Før var det saadan, at Afbrændingen kun var forbudt i Tiden fra 1. Juli til 15. September; nu rykkes dette Tidsrum frem til Tiden fra 1. April til 1. August, hvilket maaske kan være meget praktisk.

Endelig er der i § 29 rørt ved et Principspørgsmaal. Det gaar kort ud paa, at Sogneraadet skal være berettiget til at fastsætte et aarligt Honorar for Virksomheden som Brandfoged. Naar man nu engang har faaet en Mand sat nogenlunde ind i Arbejdet og han er ved at forstaa lidt af det, er det kedeligt, at han efter tre Aars Forløb gaar sin Vej og en ny Mand skal begynde. Jeg forstaaer altsaa udmærket Motiveringen for Bestemmelsen, som i og for sig kan være praktisk nok. Men vi maa ikke være blinde for, at der samtidig sker noget andet, nemlig at naar Tilsynsmyndigheden i Fremtiden overgaar fra Brandfoged til Skorstensfejer og Skorstensfejeren staar i direkte Rapport til Politimesteren, er der faktisk ingenting for Brandfogeden at gøre. Samtidig sker der desuden den Udvikling ude i Landkommunerne, som den højtærede Justitsminister naturligvis ogsaa er kendt med, at mange Steder gaar man den Vej at slutte en Akkord med „Zonen“ eller Falcks Redningskorps om, at de skal overtage en hel Del af det, der ellers vilde paahvile Kommunen og derigennem ogsaa Brandfogeden. Under disse Forhold synes jeg ikke, der er nogen særlig god Motivering for, at vi nu skal have lønede Brandfogder. Men det er ogsaa en Ting, som vi kan se nærmere paa i Udvalget.

Hvad angaar Tilføjelsen til § 35, er jeg fuldstændig enig med den ærede sidste Taler i, at det er en praktisk Bestemmelse — det samme blev gennemført for Købstædernes Vedkommende for et Par Aars Tid siden —, at Pligten til at holde Brandstiger under visse Omstændigheder kan falde bort. Jeg ved, at det er en ret generende Byrde for Folk f. Eks. i Landsbyer og bymæssige Bebyggelser at skulle holde disse Stiger i